

FLORIKA STEFAN:

Én

Nekem mindig nyugtalan álom a párom,
s hajt, mint hegyi folyók nyugtalan vizét...
és ha örök is vagyok, új lenni vágyom,
s felismered mindig lépésem nesztét.

Nekem mindig nyugtalan álom a párom,
Tudom az álmom, a vágyam s mit érzek:
akarom, hogy szerelmem, mint megújult földünk
teremjen, s gyümölcsét megosszam veled.

Balázs Pál fordítása

FLORIKA STEFAN:

Szeretnék . . .

Szeretnék termő meződ lenni,
és áhítva fogadnám vetésedet;
s lehetnék meződ, mely kalászat ejti,
hogy erős karoddal kaszáld le termésemet.

Szeretnék százzsínű réted lenni,
hogy szénámban számodra virágot rejtsek,
az első madárként tájadra lelni,
hogy hangomról a tavasz közelét sejtсед.

Szeretnék gyümölcsdús almafád lenni,
virággal övezni ablakod szép tavaszon;
magbó éved és csendes eső lenni,
mely halkán szólítva kopogtat ablakodon.

Balázs Pál fordítása